

با تشکر از...

اجازه بدهید در ابتدا (ابتدا) تشکری داشته باشیم از فدراسیون فوتبال کشورمان که نمونه بارز صبر و استقامت بوده و با وجود صدور حکم قانونی برای پرداخت مطالبات بعضی مربی‌های بعضی تیم‌های قمرپوش (!) همچنان بر روی عدم پرداخت چنین ارقام کلانی با فشاری می‌کنند. و با عرض گلایه‌ای با نون اضافه، خدمت مسئولان باشگاه «تریستینا» در ایتالیا؛ که با چاپ بنرهایی از تماشاگران فرضی، سعی در پر کردن سکوی ورزشگاه نموده و با این اقدام ناجوانمردانه، مانع بکارگیری «تماشاگرهای لژیونر» ایرانی در ایتالیا، جهت فحاشی در جریان بازی شدند!

همچنین یک «خیلی نامردید» حواله بازیکنان تیم ملی والیبال، که کم مانده بود حال بزرگ‌ترین غول تشنه‌های والیبال جهان را گرفته و برخلاف رسم «عدم مدال آوری» کسب افتخار کنند! و نیز یک «واه واه؛ چه توقع‌ها؟!» تقدیم به آن ورزشکار ملی‌پوش که در نهایت گستاخی انتظار داشت مخارج هزینه‌های ورزشی‌اش را فدراسیون مربوطه متقبل شود. اما وقتی دریافت که «کور خوانده است!» جوایز سابق‌اش را فروخته و پیکانی را جهت امر مسافرکشی خریداری کرده است!

برای این‌ها، هورا بکشید!

تیم ملی واترپلو ایران با هزینه و بودجه‌ای که در مقایسه با بودجه فوتبال در حد سرسوزن است، وارد مسابقات آسیایی شد و کسب افتخار برای پرچم کشورمان به مسابقات جهانی راه یافت. تیم ملی والیبال ایران، در مسابقات جهانی والیبال تبدیل به کابوس حریفان تراز اول جهان شد و با اقتدار از دور مسابقات خارج شد. تیم ملی فوتسال کشورمان (تا لحظه نگارش این متن) از سد قدرترین تیم‌های فوتسال جهان گذشت و به نیمه نهایی مسابقات جایزه بزرگ برزیل راه یافت. شطرنج بازان ایران را هم که لازم نیست یادآوری کنیم تا به حال چند مرتبه... لطفاً برای ورزشکاران بی‌ادعای ایران هورا بکشید! [البته باید موقتاً حساب تیم فوتبال ذوب آهن اصفهان را از سایر تیم‌های لیگ برتری جدا کرد که اخیراً با درخشش خود به فینال بازی‌های آسیایی راه یافته‌اند.]

فدراسیون فوتبال با تمام بودجه‌هایی که از سر و کولش بالا می‌رود، همیشه در صدر حاشیه‌های عالم ورزش بوده است.

در این چند سال اخیر، درصد بالایی از سهم حواشی ورزش، به زحمت‌کشان فوتبال اختصاص پیدا کرده است.

در شروع هر دوره لیگ به ظاهر حرفه‌ای، ارقام کلانی در فوتبال ایران جابجا می‌شوند.

در طول بازی‌ها ارقام کلانی، تحت عنوان پاداش، رد و بدل می‌شود.

هزینه‌های گزافی برای برپایی اردوهای تدارکاتی پیش از فصل و نیم‌فصل اختصاص می‌یابد. حق پخش کلانی که باشگاه‌ها از صدا و سیما می‌گیرند و... پس نتیجه می‌گیریم فوتبال در کشور ما (و در سراسر دنیا) سفره‌ای است که خیلی‌ها سر این سفره می‌نشینند، می‌خورند، متورم می‌شوند، برجسته می‌شوند و... (!)

اما آیا از کسب افتخار برای کشورمان هم خبری هست؟!

دوز بازی

همیشه یک چیزهایی برای آدم حکم نوستالژی را دارند. فارسی‌اش را اگر بخواهیم مثل بچه آدم بگوییم، می‌شود همان خاطره! یک زمانی بود در اواخر دهه ۶۰ و اوایل دهه هفتاد، تا دو سه نفر کنار هم جمع می‌شدند و حوصله‌شان سر می‌رفت، با یک تکه گچ یا ذغال، یک جدول یا دوازده خانه‌ای روی آسفالت کوچه می‌کشیدند و رسماً بازی مهبج «دوز بازی» پا می‌گرفت!

این طور نبود که هر کس یک رایانه برای خودش داشته باشد و چند مدل از بازی‌های گرافیک بالا را روی آن ریخته باشد.

شما هم اگر هوس کرده‌اید که یادی از قدیم‌ها کرده باشید، می‌توانید به وبلاگ دیدار مراجعه کرده و لینک دانلود بازی «دوز بازی» را از آن‌جا دانلود کنید.

معرفی بازی

